

Sygn. akt IV CSK 339/13

POSTANOWIENIE

Dnia 19 listopada 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosława Wysocka

w sprawie z powództwa I. S.
przeciwko T. J. P., K. S., S. P. S. i M. S. S.
o ustalenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 19 listopada 2013 r.,
na skutek skargi kasacyjnej pozwanego T. J. P.
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 8 lutego 2012 r., sygn. akt I ACa [...],

- I. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- II. oddala wniosek powódki o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

W skardze kasacyjnej od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 8 lutego 2012 r., wydanego w sprawie o ustalenie, pozwany T. P. jako okoliczność mającą uzasadniać przyjęcie skargi do rozpoznania wskazał jej oczywistą zasadność.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania następuje, gdy w sprawie pojawiło się istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Na skarżącym spoczywa obowiązek sformułowania i uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania w nawiązaniu do tych przesłanek, gdyż tylko w takim przypadku może być osiągnięty cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. Odmowa bądź przyjęcie skargi do rozpoznania zależy bowiem od tego, czy powołane w skardze okoliczności odpowiadają przesłankom, o których mowa w art. 398⁹ § 1 k.p.c.

Pozwany, powołując się na oczywistą zasadność skargi, a więc na przesłankę, o której mowa w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., nie uzasadnił twierdzenia o jej wystąpieniu stosowną argumentacją prawną zmierzającą do wykazania kwalifikowanego, ewidentnego naruszenia powołanych w skardze przepisów prawa, możliwego do stwierdzenia bez merytorycznej analizy zaskarżonego orzeczenia oraz podstaw skargi (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 stycznia 2003 r., V CZ 187/02, OSNC 2004, nr 3, poz. 49, z dnia 5 października 2007 r., III CSK 216/07 i z dnia 11 sierpnia 2011 r., IV CSK 163/11, niepubl.).

Skarżący w uzasadnieniu wniosku, ograniczając się do przedstawienia kilku kwestii, które ściśle odpowiadają podstawom skargi (nawet w odniesieniu do kosztów postępowania), oraz odwołania się do argumentacji zawartej w ich uzasadnieniu, pominął aspekt „oczywistej”, kwalifikowanej zasadności skargi, która jest kategorią zasadniczo różną od zwykłej zasadności skargi.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji, na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c.

Zawarty w odpowiedzi na skargę wniosek o zasądzenie kosztów postępowania nie został uwzględniony, jako złożony po terminie, a zatem bezskutecznie (art. 398⁷ § 1 w zw. z art. 167 k.p.c.).

aw

db